

(המסך מסמך 15)

שיר המינגאן. ובבתי-הקפה האפלים די שמישהו יתח את פיו וקולות מאופל יענו לו.

אבל שום דבר לא מסתיר את ההרגשה העמוקה, לא של דאגה וחרדה, אך צפיה לבאות. כל ילד יודע שאין זה בדיוק כמו במלחמת-השחרור. אנשים נעשו מפוכחים יותר. הם יודעים בדיוק מה הולך כאן. יור עים בדיוק על מי אפשר לסמוך ועל מי לא, וההרגשה הכללית היא שהפעם הזאת זה ייגמר יותר טוב.

אם אפשר להיות נביא, הרי שבפעם הזאת לא ייקוז רכוש נטוש. כי הבריות מדברים על הגושה הזה בגלוי, ואין כמו גלוי-לב לעצור בפני דברים לא נאים. רק המעשים הנעשים בצנעה וללא קול הם המסוכנים. בן-היתר-הקשר לכתב-התורן בקריה מהומה כמו במדינת קרב. בחדר המלחמה חלילה ה' מפה וסיכות מסמנות את התקדמות צבאר תינו. מישהו הוויז את אחת הסיכות להנאתו וחקע אותו במקום רחוק למדי, משהו בסביבתו קאהיר. מול שכבת-התורן לא בקר וגם בגיאוגרפיה שלנו. עוד היו מודיעים כל כיבוש קאהיר.

בכא-רשבע זה אחרת

מזדחמה משוננת. נפש האדם דורשת זמן מעבר כדי להסתגל להכרה כי מלחמה היום. ועד שהיא מתרגלת לזעזוע, ו' הגה היא כבר חלפה. לכל מתרגלים, אך קשה להתרגל לחוסר ההרגל. על כן עדיין רבים בתל-אביב המרעיים בקול צנות ומר ציאים בדיחות עממיות על הנצחונות.

אחד אומר שימה של חיפה פתוח לקבל עוד אצרות והשני שסוגל בונה מוכן לקבל את הטייסים המצריים לעבודה, בתנאי שימי שיכו להביא מטוסים. והשלישי טוען שי' זכשו נצטרך לשלם לרוסים בעד הנשק שי' נתנו לנו. אחר כך מכנים את הבדיחות ה' ל' בשם הומור-החזית, ואסור שלא לצחוק להן.

בכא-רשבע זה אחרת. עיר הערבה והדרום, שהפכה בין לילה לבירת הצפון, טובלת כר זה במלחמה. שם הכל מכוסה אבק הנגב. זמעילים והכספיות והמכוניות והנעלים. ו' לכבוד המלחמה ירד חמסין כבד על העיר. ביום השמיים צחים ובהירים כמו מודעה לתיררים, ובערב הם שחורים מלאי כוכבים. מתאים ל' מלחמת בוק.

פיפר מול מיגים

הפיפרים הם משהו מיוחד במינו. קצין המבצעים של הסיקור טוען שהם עשו עבודה גדולה וכבירה. הם הם שחשו ל' כל מקום לפנות את הנגי' געים. הם טסים בגובה ד' מוך, כדי להימלט מפגיעות הטיגים. בשעת סכנה הם נוחתים נחתת גואדיות, ד' מחכים בצל הסלעים עד י' בור ועם. אם הם מספיקים לרדת. אם הם לא מספיקים.

אחיות עייפות בדרך אל בית-התולים או מבית-התולים רוסאים עייפים אל או מן המשמרת — אם יש משמרות דומה שהכל עובדים במשמרת אחת ארוכה. עד שהכל יסתים.

נהגים עייפים בשירות ארוכות. עינים א'

דומות צמודות להגה. אולי קופצים לרגע, בעברם בעיר, לשתות ספל קפה — אולי. חיילים עייפים שרוצים במכוניות, בין תלי חגור וערימות ציוד. דגלים מצריים עייפים, שלל שנלקח, מתנופפים ברות. קהל מריע ומוחא כפים. החיילים ממשכינים לשכב במ' כונות, ולא מגיבים על שפע החיבת.

זה בסדר

דמרחים ביותר הוא הסדר. והשקט. אי-אפשר לראות משהו מסתובב ללא מטרה. הכל קצר ויעיל. הטיסמה הישנה והבדוקה. זה בסדר' לא עוזרת בכלל. צריך להוכיח שזה בסדר.

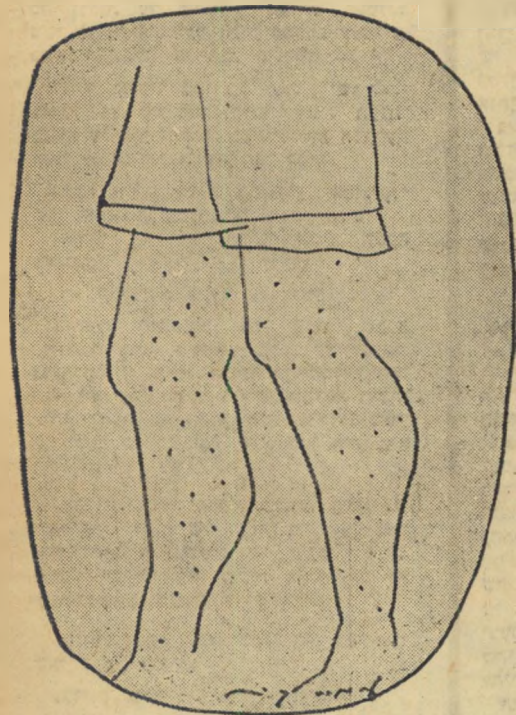
גם קציני-התרכות לא ישנו שלושה ל' לות. הם הלכו עם החילות, וממשיכים ל' חנך את הצבא אסילו בנקודות כמעט מנר תקות. וכבר הופיע זלון קרבי, וכבר חולק לחיילים בכל מקום ברחבי סיני. ולהקות בר דור מגיעות עוד בעצם הקרבות. מתוך ה' נחה שתימצא שעת פנאי לשעשע אותם. אריה לביא עם שלושת המיתרים באו ל' החליף את נעמי ושייקה. הם מופיעים עש' רות פעמים ביום. אין מקום שיהיה קטן מדי או קהל שיהיה מועט מדי. אסילו שרות הרוח עובד בתנאי מלחמה בוק.

לאט-לאט מסתגלות הידיעות היותר איש' יות. מי נמצא פה ומי שם. ומה עבר על מבר וחבר ידידי. וגם מי נהרג. המלחמה מקבלת טעם יותר מלוח. לא כותרות. משהו לגמרי פרטי, שלאיש לא יהיה בו חלק ל' עולם. ובסופו של דבר, הן תישא הרוח את כותרות העתונים, ואת התרועות, ורק זה יישאר.

בשעה 12.00 משדרים בקול ישראל את התכנית 'שלושה בסירה אחת'. שאול ביבר יכול לשמוע אותה במקום כל כך שונה מהרגיל. כמובן, אי-שם, במקום בו יתבשל הכוכים לילקוט הבא.

הילקוט הבא

כבר יש כוכבים. לא הרבה, לאט-לאט. איך נכנעו המצרים באבו-עגילה, בגלל חוסר מים. איך פנה אליהם זוניק בטלפון,

כלי-הרכב הלאומי

איך השיג את הקו ואיך קיבל את הכניעה. איך קלטו במכשיר-הקשר פקודות ברוסית. מפני שהיו גם טנקיסטים רוסיים. ואיך יצאו לדרך שני חברים טיטיים, בשני מטוסים, ר אחד מהם נפגע באחיר. והשני חג מעליו בעיגול לאות פרידה וזינק למעלה להמשיך במה שהוטל עליו לבצע. איוו פרידה, כך באוויו.

סרט השבוע

סרנדה

מריו לנצה, השחקן-הסגור, נלחם על גשמתו, השסועה בין אמנותו, הזמרה, לשתי נשים — אשת ה' חברה הגבוהה מסאן-פרנציסקו, ג'ר אן פונטיין שתאותה אינה יודעת גבול ובה מקסיקו חמת-המוג, סא ריטה מונטיאל, שוכתה, לא לחינם, בתואר 'הנערה היפה ביותר בעולם'.

בקולו, שאין שני לו, משמע ל' צה (מיטיו) 16 שירים (ביניהם: אוה סאריה של שוברט) שעה ש' הוא פותר את הבעיות של בן איכרים הקונג לו שמי'עולם כומר והמאבר כמעט את גשמתו כנבר, משך 121 הדקות של סרנדה ש' הוסרט כמעט כולו במקסיקו ב' צבעי חרנר טבעיים, לפי ספרו ה' מפורסם של גיימס מ. קיין, זוכה הצופה בכל: בנשים יפהמיות ר' חושניות (במיוחד סאריטה מונטיאל בריקוד מלחמת השוורים המסעיד שלה), בזמרתו הנחרת של מריו לנצה ובמראי הגוף הנפלאים של מקסיקו.

הצגת הבכורה בקרוב בבתי-הקור' נוע בתל-אביב, ירושלים חיפה.

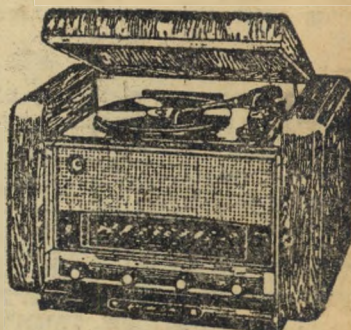
וורנר ברוס

שתיהן צולחות..

אבל אחת מזוככית והשניה עשויה קריסטל... גב טקלטי הרדין חמלים אולם לאחר האזנה לתכנית באמצעות רדיו שניידר - בעל הצליל המעולה יאפשר לך להבחין ביתחנות ובטיבו.

רדיו שניידר

מפעלי רדיו קליפר בע"מ

AMARK